

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.35. S. Petri Veronensis martyrium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. A.C. 1252. nensis & Adrianus postea conjuncti semper, atque Apostolicæ Sedi proxime subiecti permansere. Sed fateor, me non videre, quid emolumenti spiritualis ex hac Episcopatus duplicatione provenit.

§. XXXV.

S. Petri Veronensis martyrium.

Vit. ap. Boll. Interea Petrus Veronensis, Inquisitor, *to. II. p. 696.* Mediolani hæreticos fortiter impugnabat. Sæpe his spondebat, se comprobandæ fidei catholicæ causa subituro flammis, si eas secum intrarent. Dicebat, se per illorum scelus e corpore excessurum, ac Mediolani sepultum iri. Quoties ad altare Cælestem Hostiam supra verticem attollebat, toties orabat, ne aliter, quam pro fide animam ederet. *p. 698.* Dominica Palmarum 24 Martii sacram Mediolani orationem habens ad decem fere millia hominum clara voce, Certum est, inquit, hæreticos in meam necem conspirasse, ac eo fine pecunias apud aliquem deposuisse. Sed agant, quidquid velint, mortuus eis plus obstabo, quam vivus fecero. Deinde Comum, ubi cœnobia præerat, remeavit.

p. 681. Conjuraverant vero Stephanus Gonalonerius (seu Ecclesiæ signifer aut defensor) Aliatensis, Manfredus, Clitorus *Geric. p. 263.*

ex.

ex oppido Jussano inter Mediolanum & Sæcul. XIII.
A.C. 1252.
Comum sito, Guido Sacchella, & Jacobus Clufanus. Sicariorum mercedem, quæ inter eos convenerat, conficiebant quadraginta monetæ Mediolanensis libræ in manibus Thomæ Jussanensis depositæ. Cædis executionem commiserunt Petro Balsamo agnomine Carino, qui Albertinum Porrum cognomento Mignisum in focium elegit. Prætermisissis diebus Paschatis, Carinus triduo Comi manens in monasterio Fratrum Prædicatorum quotidie rogavit, quando Petrus Mediolanum iturus esset; ac sabbato intra hebdomadem Paschatis sexto Aprilis ante lucem illum abiisse comperit. Manfredum dein orabat, ut suum ipsi equum commodaret, tanto certius Petrum peditem assecuturo. Abnuebat ille, ne per equum suum contra se indicium daret, veritus. Cucurrit itaque, ne hanc occasionem amitteret, facileque attigit virum lentissime procedentem & fractum viribus per quartanam, qua longo a tempore laborabat.

In media via prope locum, cui Barlasina nomen erat, densam inter sylvam, ubi ab Albertino focio suo expectabatur, hominem sanctum assequens falce percussit in capite, quæ cranium lato & profundo vulnere aperuit non avertenti se, nec ullo modo evitare ictum conanti.

F 5

Sed

Sæcul. XIII.
A. C. 1252.

Sed commendans se Deo, pronunciabat symbolum, pro cuius defensione vitam dabat. Magnis interim clamoribus opem flagitanti comiti ejus Fratri Dominico quatuor latro plagas imposuit, e quibus vir bonus post aliquot dies decessit. Tum ille cultro palpitantis adhuc Petri latus hausit, ac cædem consummavit. Cadaver ejus primum ad S. Simpliciani Abbatiam in Mediolani suburbio sitam deferabatur, & postridie in urbe ac S. Eustorgii templo Fratribus Prædicatoribus commisso solenniter humatum fuit.

p. 682.

Latronem paulo post ex quodam indicio comprehensum Mediolani Prætor nomine Petrus Lavocatus in carcerem compegit. At ministri pecunia corrupti post decem dies effugium illi permisere. Ergo populus culpam in Prætorem rejiciens ad ejus palatium currit, hoc diripit, ipsum ad tribunal Archiepiscopi accusat: a quo exauthoratus vitam vix salvam præstitit. Archiepiscopus erat Leo Peregus Ordinis Minorum. Carinus Forum Livii fuga delatus, & factorum poenitentia ductus, Prædicatorum Ordinem intravit, & tanquam frater laicus ætatem sancte traduxit.

§. XXXVI.